

[Alfred Jensen.]

til børnenes forsorg, og på samme måde er det med brændselshjælpen. Det beløb, der ydes her, rækker ejheller til at opvarme lejligheden i vintermånederne, for så vidt den, der oppebærer brændselshjælpen, går arbejdsløs i hele vinterperioden. Jeg er fuldstændig klar over, at de beløb, der udbetales til brændselshjælp sidste vinter, bliver forhøjet i år i henhold til reguleringsbestemmelserne, men selv når man tager disse forhøjelser i betragtning, får den arbejdsløse ikke tilstrækkeligt til at kunne klare dagen og vejen.

Det er betegnende, at en deputation fra de kvindelige metalarbejdere her i dag oplyste, hvor dårlige deres forhold var, og at en kone erklærede, at hun for et par år siden havde et dejligt hjem, hvor hun var glad for at være, fordi hun kunne betale enhver sit, men at hun nu efter 1 års arbejdsløshed var kommet i den situation, at det, der var tilbage af hendes hjem, var en stor dyngede lånesedler.

Jeg nævner dette eksempel for at illustrere, hvor utilstrækkelige de understøttelser er, som kasserne i henhold til loven har mulighed for at yde, og for at vise, at det er nødvendigt, der træffes foranstaltninger til at råde bod på dette. Der findes jo også kasser, der ikke kan udnytte arbejdsløshedslovens maksimale bestemmelser fuldt ud, og der rejser sig naturligt det spørgsmål, om det offentlige kan komme til hjælp ved at yde større tilskud. Det er derfor nødvendigt, at også den anden del af vort spørgsmål kommer med. Jeg vil tro, at denne motivering er tilstrækkelig for vor forespørgsel, der lyder:

„Hvad agter regeringen at gøre for at komme arbejdsløsheden til livs, og hvad har den i sinde at gøre for at hjælpe de titusinder arbejdere, der, selv efter regeringens frigivelse af de gennem mange måneder tilbageholdte arbejder, fortsat vil være uden beskæftigelse?“

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensens): Jeg tror, at alle i denne sal er ganske enige med den ærede ordfører for forespørgerne i de betragtninger, han fremsatte om den vanskelige stilling, som arbejdsløse medborgere er kommet i. Jeg kan for mit vedkommende ganske underskrive, at vi selvfølgelig fra alle sider må søge at råde bod på den ulykke, som det er at være arbejds-

løs. Ikke blot ved denne forespørgsel, men også under finanslovdebatten har spørgsmålet om arbejdsløsheden og beskæftigelsen været fremme, og jeg vil gerne ved denne lejlighed fremsætte nogle enkelte betragtninger i anledning af de kritiske bemærkninger, der i og udenfor denne sal er gjort overfor den politik, den nuværende regering fører.

Der har været brugt meget stærke ord om den situation med hensyn til arbejdsløshedens størrelse, som vi i den senere tid har været i, og jeg vil derfor gerne her fremdrage nogle tal, som efter min mening giver et noget andet billede end det, man har søgt at få frem i dagspressen og i taler. Jeg har ment det rimeligt at foretage en sammenligning mellem den periode af 1952, som vi har gennemlevet, og en tilsvarende periode i 1949 for derved at give et billede af den stilling, vi i dag er i, sammenlignet med en periode, hvor andre havde ansvaret. Jeg benytter mig her i første omgang af de såkaldte reducerede tal, som ikke medtager arbejdsløse, der kun i enkelte dage har været uden beskæftigelse, men kun arbejdere, som har haft arbejdsløshed udover en uge.

Hvis jeg bygger mine betragtninger på de såkaldte reducerede tal, viser det sig, at i tiden fra 1. januar til 21. oktober 1949 var tallet 31 584 eller 5,1 pct., og tallet for samme tidsrum i 1952 er 36 202 eller 4,9 pct. Det har ofte været fremført, at vi særlig i sommertiden har haft en for stor arbejdsløshed, og derfor har jeg foretaget en opgørelse over tiden fra 1. juni til 21. oktober; i 1949 var der i denne periode 16 165 eller 2,6 pct. arbejdsløse og i 1952 20 995 eller 3,2 pct. Endvidere har jeg taget tiden fra 1. oktober indtil dagen i dag, og der viser tallene i 1949 24 753 eller 4,0 pct. og i 1952 25 209 eller 3,8 pct. Jeg vil gerne slutte denne udredning med det sidst foreliggende tal, tallet pr. 21. oktober; det var i 1949 27 117 eller 4,4 pct. og i 1952 23 790 eller 3,6 pct.

Jeg har ønsket at fremlægge disse tal for det høje ting i anledning af den forespørgsel, der er stillet, idet jeg gerne vil sige, at den arbejdsløshed, vi har nu, vil vi fra vor side søge at bekæmpe så godt, som vi overhovedet kan. Men jeg mener at kunne påvise, at den tale, der har været ført imod regeringen på dette felt, ikke har nogen saglig baggrund.

Må jeg gøre et par bemærkninger om de